

Nro 15.

F R E D E R Y K A U G U S T

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyjny Xięstwa Warszawskiego, wydał wyrok następujący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyjnego dnia czternastego Lutego tysiąc ośmset dwunastego Roku.

SĄD KASSACYJNY

X I Ę S T W A W A R S Z A W S K I E G O .

W sprawie kryminalnéy Maiera Hurwitza i Jakóba Abrahama Grünfelda kupców z miasta Łęczycy, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Kajetana Kozłowskiego zanoszących rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu siedmnastym Lutego tysiąc ośmset dziewiątego roku na oskarżenie publiczne zapadłemu, przez który obadwa rekursujący, lubo o iednakowe obwinieni występki, przecież w sprawach zupełnie oddzielnych, i żadnego między sobą nie mających związku, pierwszy o sfalszowanie kwitu Kassjera Magistratu Łęczyckiego *Blecha* na talarów dwadzieścia ieden, srebrnych groszy dziesięć, denarów sześć, drugi o sfalszowanie kwitu tegoż Kassjera na talarów sto dziesięć, mimo upornych zaprzeczeń, stosownie iednak do §. 394. Ordynacyi kryminalnéy za przekonanych i godnych ukarania uznani na mocy §. 1377.

1379. 1382. i 1384. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego, Maier Hurwitz na lat trzy, Jakób Abraham Grünfeld na lat trzy i miesiące sześć więzienia w domu kary i poprawy, za oświadczoną przytém chęć krzywoprzysięstwa, oraz na ponoszenie kosztów skazanemi zostali;

Maiąc sobie przez Mecenasu rekursujących przełożoném — co do starozakonnego Majera Hurwitza:

1. iż *corpus delicti* popełnionego przestępstwa ustanowioném nie zostało, nie rozbierano bowiem w instrukcyi téy okoliczności, czyli sam obwiniony kwity sfalszował, czyli przez kogo innego sfalszowanych używał?
2. że znawcy użyci do dania opinii czyli kwit był fałszowanym, zeznań i opinii swych nie zaprzysięgli. Tu Mecenas przywołując §. 386. Ordynacyi kryminalnéj stanowiącéj moc dowodów w świadectwach zaprzysiężonych, i §. 152. Części I. tyt. X. Ordynacyi cywilnéj do którego się Ordynacya kryminalna w §. 382. odwołuje, i który wyraźnie mieć chce, ażeby biegli przysięgę wykonali, a tak okazując, iż w niniejszék sprawie opinie znawców nie są zaprzysiężonemi, iż Sędzia w processie kryminalnym, gdzie nie o sam interes stron idzie za zezwoleniem nawet obwinionych, od przysięgi uwalniać nie mógł; i że przytém cały przeciw obwinionym dowód, na opinii tylko znawców polega, wnesi, iż Sąd wyrokujący stanowią kary przeciw nieprzekonanemu;

Rozbierając dalék zdania biegłych, iako iedyny dowód w téj sprawie przytacza §. 388. Ordynacyi kryminalnéj według którego zdanie takie w ten czas dopiero ma zupełną ważność gdy jest na przekonywających zasadach oparte, i gdy znawcy w głównym przedmiocie są zgodni. Stosując to prawidło do niniejszego przypadku uważa iż wytknięte omyłki w ortografii w samych niezaprzeczonych kwitach znajduią się, i podpis kassjera, prawie na każdym kwicie za prawdziwy mianym, jest różny.

Zarzuca nadto niedopełnienie §. 153. Ordynacyi Sądowék cywilnéj, gdy nie każdy biegły z osobna dawał swe zdanie, lecz iak się z akt okazuje wszyscy przytomni byli zeznaniu każdego, niemniék i to że Sędzia nie postąpił według następnego §. 154. gdy się znawcy w zdaniach różnili.

3. Przechodząc do ostatniego zarzutu obraży wyraźnego prawa w zastosowaniu stopnia kary, uważa, iż gdyby nawet obwiniony został przekonany, karze takiej jaką Sąd wyrokujący oznaczył, ulegałby nie mógł: §. bowiem 1380. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego stanowi: *iz ten kto dla oszukania dokumenta na piśmie fałszuje oprócz zwyczajnej kary za oszukanie (§. 1328) podpada nadto stosownej karze cielesnej lub hańbiącej: §. zaś 1328. oznacza karę dwukrotnej ilości szukanego zysku; zdaniem więc Mecenasu w niniejszym przypadku Majer Hurwitz mógłby być skazanym na zapłacenie czterdzieści dwa talarów dwadzieścia dobrych groszy; że jednak §. 1328. odwołuje się jeszcze do §. 85. w którym dla osób niższego stanu ilość pięciu talarów porównana jest z ośmiodniowym aresztem, mógłby zatem tenże obwiniony ponieść ośm tygodni, i dni cztery aresztu, co różnym jest bardzo od kary trzechletniego więzienia wyrokiem zaskarżonym wskazanej. Lecz §§. 1382. i 1384. przez Sąd wyrokujący mylnie przytoczone nie mogą usprawiedliwiać wyroku w sprawie gdzie sfalszowanie kwitu z dzierżawy sklepu przez kassjera mieyskiego wydanego, nie może być porównane z fałszowaniem Banko-not i tak zwanych *Fandbriefów* lub papierów sądowych, o których właściwie powyższe §§. mówią.*

Też same uchybienia, też samą niewłaściwość zastosowanego prawa wywodzi Mecenas w rekursie drugiego obwinionego Jakóba Abrahama Grünfelda, te jeszcze oddzielne przydając okoliczności:

1. iż Sąd inkwiriujący na proste doniesienie Magistratu Łęczyckiego bez przyjęcia denuncyacji i słuchania rekursującego, władzą sobie nie służącą, osądził go iakby cywilnie na zapłacenie sto dziesięć talarów;
2. że Jakób Grünfeld pisać nieumiejący sam kwitu sfalszować nie mógł;
3. że tenże sześćo miesiącami więzienia ostrzety ukarany za oświadczoną chęć krzywoprzysięstwa, gdy główny występki dowiedzionym mu nie był;

4. że gdyby o sfalszowanie kwitu przekonany został, podlegałby więk-
 szey karze niż pierwszy, to iest kara pieniężna wynosiłaby dwie-
 ście dwadzieścia talarów, kara zaś więzienia dochodziłaby iednego
 roku, nie równałaby się iednak z karą przez Sąd wymierzoną:

Z tych powodów domaga się skassowania zaskarżonego wyroku na
 mocy art: 10. pod liczbą 1. Organizacyi Sądu Kassacyjnego i odesła-
 nia sprawy do innego Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wnio-
 sków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora rekurs co do dwóch
 drugich powodów za dostatecznie ugruntowany uznaiącego;

S A D K A S S A C Y I N Y

zważywszy

iż stosownie do §. 388. Ordynacyi kryminalnéy w związku z §§mi 149.
 do 153. Części I. tytułu X. Ordynacyi sądowey cywilnéy; do którój się
 kryminalna w przedmiocie dowodów przez dokumenta w §§. 382. i
 384. odwołuie, zeznania biegłych, do porównania pism użytych, po-
 winny bydź przysięgą stwierdzone, co w niniejszój sprawie nie na-
 stąpiło;

zważywszy

iż stosownie do §. 385. Ordynacyi kryminalnéy, zdanie biegłych nawet
 przeciw rekursującym dane nie stanowi zupełnego dowodu;

zważywszy

iż Sąd wyrokniący w §§. 1382. i 1384. prawa kryminalnego użył praw
 do przypadku niewłaściwych, gdyż kwit Kassjera mieyskiego nie może
 należeć ani do rodzaju papierów w §. 1382. wyszczególnionych, ani do
 tych o których §. 1384. wspomina, gdyż nie iest ani dokumentem sądo-
 wym ani nawet dokumentem publicznym nie sądowym w myśl §§. 127.
 do 130. Części I. tyt. X. Ordynacyi sądowey cywilnéy rządu zeszłego;

zważywszy naostatek

iż gdyby występек nawet zupełnie był dowiedzionym, tedy Sąd wyro-

kniący, nie używając stosownych do przypadku praw, to jest §. 138o. 1328. łącznie z §§mi 35. 85. i 88. prawa kryminalnego też prawa obrazil;

Rekurs skazanych Majera Hurwitza i Jakóba Abrahama Grünfelda, przeciw wyrokowi na początku wymienionemu rozsądzaiać;

Wyrok Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu siedemnastym Lutego tysiąc ósmset dziewiątego roku zapadły kassuie i sprawę w celu nowego osądzenia Sądowi Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego odsyła — mocą ninieyszego wyroku.

Wydrukować

MARUSZEWIC Zast. Prezesa.

Felix Łubieński
Minister Sprawiedliwości.

(L.S.)

L. Osiński Pisarz S. K.

Zgodno z Oryginałem
(L.S.) Antoni Joneman
Sek: Jen.